

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Петрич, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сузана Ем. Полизоева

при участието на секретаря Силвия Кирова
като разгледа докладваното от Сузана Ем. Полизоева Административно наказателно дело № 20231230200686 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалбата на О. П., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление /населено място/, представлявано от кмета Д.П.Б., **против** НП № НЯСС-116/01.09.2023г. издадено от Е.С. С. - Председател на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което ѝ е наложена имуществена санкция в размер на 1 000,00 лв., за нарушението, описано в обстоятелствената част на постановлението, а именно: за неизпълнение на задължение по чл.190а, ал.2 във вр. с чл.190а, ал.1, т.3 от Закона за водите /ЗВ/.

Жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв. В. Б. от АК Б.. В жалбата си, депозирана по реда на чл.59 от ЗАНН изразява становище, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, като издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, поради което моли същото да бъде отменено.

Ответната страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема писмено становище по същество на спора, с което моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана и потвърдено обжалваното НП и като последица на което да се присядат разноски съобразно чл.63д от ЗАНН. В случай на уважаване на жалбата на нарушителя, се прави искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на законовия минимум.

Предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивният срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, в този смисъл се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Установи се по делото, че с НП №НЯСС-116/01.09.2023г. издадено от Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, е наложена на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 1 000,00 лв.. На 12.01.2023г. основание чл.190, ал.4, т.2 от ЗВ е извършена проверка на язовир "П.***", находящ се в поземлен имот №***, и с идентификатор №*** в землището на с.К., общ.П., обл.Б.. Акт за публична общинска собственост №607/27.05.2002 г., сочи че е собственост на община П.. За извършената проверка е съставен констативен протокол №01-01-6/12.01.2023г.. Вследствие на проверката, чрез обход и оглед на малка язовирна стена и съоръженията към нея и преглед на документацията от експлоатацията е установено наличие на храстовидна и дървесна растителност по въздушния откос, т.е не е изпълнено задължителното предписание дадено с констативен протокол №01-01-169/27.09.2022г. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“, а именно: 1. Да се премахне храстовидната и дървесна растителност по въздушния откос, със срок на изпълнение: 31.11.2022г. , като с така описаното в акта деяние на 01.12.2022 г. община П. е осъществила фактическия състав на нарушение на разпоредбата на чл.190а, ал.2 от ЗВ, която задължава собствениците на язовирни стени и съоръженията към тях да изпълнят предписанията по чл.190а, ал.1, т.3 от Закона за водите.

Това НП е постановено на основание Акт за установяване на административно нарушение №01-01-6/12.01.2023г. с актосъставител И. М. на длъжност главен инспектор в Регионален отдел "Надзор на язовирните стени и съоръженията" „Югозападна България“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, гр.Б., ул.“С.“ №***, ет.***, оправомощен със Заповед №А-776/22.12.2021г. от П. на осн. 201, ал.11, във връзка с чл.190, ал.4 и чл.190а, ал.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗВ, във връзка с чл.3, ал.3 от Устройствен правилник на ДАМТН, в отсъствието на нарушителя и в присъствието на свидетеля Зорка Г.– свидетел при установяване на нарушението и М. И. – свидетел при съставяне на акта.

Като административно нарушение са преценени обстоятелствата, че Община П., като собственик на язовир "П.***", находящ се в поземлен имот №***, и с идентификатор №*** в землището на с.К., общ.П., обл.Б. не са изпълнили задължителното предписание дадено с констативен протокол №01-01-169/27.09.2022г. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“, а именно: 1. Да се премахне храстовидната и дървесна растителност по въздушния откос, със срок на изпълнение: 31.11.2022г., което е установено чрез последваща проверка, чрез обход и оглед на малка язовирна стена и съоръженията към нея и преглед на документацията от експлоатацията и с оглед установяване наличието на храстовидна и дървесна растителност по въздушния откос, т.е. е установено неизпълнението на соченото по-горе предписание, в посочения констативен протокол, е съставен констативен протокол №01-01-6/12.01.2023г.. Въз основа на така

установеното и приложени доказателства е постановен и АУАА №01-001/06.03.2023г., а на 01.09.2023г. и атакуваното НП №НЯСС-116.

Първото основание за законосъобразността на всяко НП е то да бъде издадено от компетентен орган, като компетентността може да произтича както пряко от закона, така и да бъде делегирана. Пред настоящата инстанция не възниква съмнение относно материалната компетентност на актосъставителя и наказващия орган. Спазени са разпоредбите на чл.201, ал.11, във връзка с чл.190, ал.4 и чл.190а, ал.1, т.3 и т.4 от ЗВ, като по делото е представена Заповед №А-776/22.12.2021г., с която Председателят на ДАМТН е оправомощил длъжностни лица, които да дават задължителни предписания на собственици на язовирни стени и съоръжения, да следят за тяхното изпълнение и да съставят АУАН. В цитираната заповед под т.21 е посочено името на актосъставителя – И. Р. М., с което е потвърдена неговата компетентност. Съгласно чл.201, ал.12 от ЗВ, наказателни постановления се издават от П. или от оправомощени от него длъжностни лица, с което административнонаказващият орган-П. надлежно е доказал своята компетентност.

При издаване на АУАН и НП съдът не установи допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството по налагане на административно наказание. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като АУАН били посочени всички обстоятелства при проверката и доказателствата, които го потвърждават-чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Настоящият състав счита че изложението на фактите и обстоятелствата касаещи извършената проверка и подробното им описание е достатъчно ясни и пълно и не може да се приеме за основателно твърдението в жалбата. От друга страна съдът счита че не са налице и нарушение на разпоредбата на чл.52, ал.1 от ЗАНН, т. е. че наказателното постановление е издадено след месечния срок по чл.52, ал.1, изр.1 от ЗАНН, тъй като този едномесечен срок е инструктивен такъв, като неговото неспазване може да бъде единствено основание за определена дисциплинарна отговорност и т. н., но не и относно заключение за съществено процесуално нарушение, опорочаващо процедурата по издаване на наказателното постановление. Това е така, защото чл.34 от ЗАНН изрично е предвидил срока, в който от образуване на административнонаказателното производство (което от своя страна, съгласно чл.36, ал.1 от ЗАНН, се образува със съставяне на АУАН) може да бъде издадено наказателно постановление и този срок е шест месечен, който е спазен.

Изцяло неоснователни са възраженията, че не е описано ясно нарушението в НП. Съдът намира, че всички фактически и правни констатации са посочени точно, посочени са всички задължителни реквизити на съдържанието на НП, императивно изброени в чл.57 от ЗАНН. В преценката си дали да издаде НП, административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации по АУАН, които в рамките на

производството по налагане на административно наказание се считат за верни, до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл.14, ал.2 от НПК, във връзка с чл.84 от ЗАНН, в съдебното производство тези констатации нямат обвързващи съда доказателствена сила - т. 7 от ППВС № 10/73 г. При това положение съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество да установи чрез допустимите от закона доказателствени средства, дали е извършено административното нарушение, както и обстоятелствата, при които е извършено. По отношение на установено нарушение, съдът при обсъждане на представените доказателства, намира, че фактическите констатации в АУНН, пренесени след това и в обстоятелствената част на НП са обосновани.

В разпоредбата на чл.200, ал.1, т.39 от ЗВ е предвидено наказание глоба, съответно имуществена санкция от 1000 лева до 20 000 лева за физическото или юридическото лице, което не изпълнил задължение по чл.190а, ал.2 от ЗВ.

С оглед установената и доказана в хода на съдебното дирене фактическа обстановка, съдът намира, че са налице всички елементи от състава на нарушението.

На нарушителя Община П. е било сторено предписание с констативен протокол №01-01-169/27.09.2022г. в оригинал, което е било съобразено с разпоредбата на чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ, съгласно която Председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл. 13, т. 1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Изцяло законосъобразното предписание е било с адресат Община П., която като собственик на язовир и стената към него, безспорно е адресата на подобно административно изявление, поради което предписанието подлежи на безусловно изпълнение от жалбоподателя.

Фактическата констатация на наказващия орган, че не е изпълнено предписанието в частта – 1. Да се премахне храстовидната и дървесна растителност по въздушния откос, със срок на изпълнение 30.11.2022 г. се доказва безспорно от събраните при съдебното следствие доказателства, като по делото не са представени доказателства, които да оборят този тази констатация.

Налице е следващия елемент от обективния състав на нарушението - изтекъл е предоставения срок за изпълнение на предписанията, но те към извършване на проверката не са изпълнени.

При така установеното за съда е категорично доказано, че вмененото на

жалбоподателя нарушение по чл.200, ал.1 т.39 от ЗВ е налице. Касае се за нарушение от формален характер. С бездействието си общината жалбоподател не е изпълнила вмененото задължение да изпълни отпразнените й предписания за осъществяване на безопасна техническа експлоатация на язовира. В процесния случай е ангажирана безвиновна отговорност на общината - собственик на язовир, която не е осигурила неговата безопасна и безаварийна експлоатация, тъй като не е изпълнила предписанията на компетентните контролни органи. Целта на разпоредбата е свързана с провеждането на превантивни мерки, осигуряващи безопасна експлоатация на водни съоръжения и басейни. С неизпълнение на вмененото му задължение по предписанието, собственикът на водния басейн е застрашил обществените отношения, гарантиращи правилното техническо и експлоатационно състояние на язовира, поставил е под съмнение безопасното му ползване и вероятността за недопускане на аварии и злополуки, които са с непредвидими, общественоопасни и рискови последици за неограничен кръг хора и имущество. С оглед характера на обществени отношения, които са застрашени, съдът намира, че допуснатото нарушение не носи белезите на маловажно по см. на чл.28 от ЗАНН.

Съдът намира, че при определяне размера на имуществената санкция административнонаказващият орган се е съобразил изцяло с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, като е определил за извършеното нарушение размер на санкцията 1 000 лв. Санкционната част на чл.200, ал.1, т.39 от ЗВ предвижда възможност за налагане на имуществена санкция от 1000 лв. до 20 000 лв. за ЮЛ, неизпълнило предписание по чл.190а от ЗВ. Съдът намира, че така определения размер на санкцията не е завишен. При определянето му от наказващия орган са отчетени тежестта на нарушението и другите обстоятелства, установени по време на проверката – това е нарушение, от което не са произлезли реални вреди.

Предвид изложеното, съдът намира, че е съответно на тежестта на извършеното нарушение и наложената санкция, както и тя да бъде в размер към минимума от 1 000 лв. за допуснатото административно нарушение.

С оглед на всичко установено и изложено, съдът намира, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено в цялост, като с оглед изхода от делото се явява основателна претенцията на юрисконсулт Е. З., за присъждане на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.37 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая приложима е нормата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, която предвижда, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 лв. до 150 лв. При определяне на възнаграждението на правоимащата страна, съдът взе предвид, че делото не се отличава с фактическа или правна сложност и е разгледано в две съдебни заседания, в които пълномощникът на АНО не е участвал, но е депозирал становище,

което мотивира присъждане на възнаграждение в минимален размер, а именно - 80 лева в полза, дължимо на ДАМТН.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл. 63, ал. 9, вр. ал. 2, т. 5, във връзка с ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № НЯСС-116/01.09.2023г. издадено от Председател на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на О. П., ЕИК ***6, със седалище и адрес на управление /населено място/, представлявана от Д.П.Б. - кмет на общината ѝ е наложена имуществена санкция в размер на 1 000,00 /хиляда/ лв., за нарушението, описано в обстоятелствената част на постановлението, а именно: Да се премахне храстовидната и дървесна растителност по въздушния откос, със срок на изпълнение: 31.11.2022г., с което деяние на 01.12.2022г. не е изпълнила задълженията по чл.190а, ал.2 от Закона за водите, задължаваща собствениците на язовирни стени и съоръженията към тях да изпълняват предписанията по чл.190а, ал.1, т.3 от Закона за водите.

ОСЪЖДА О.П., ЕИК***, със седалище и адрес на управление /населено място/, представлявана от Д.П.Б. - кмет на общината, **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с адрес: /населено място/, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80. 00 /осемдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд Б. по реда на Глава Дванадесета от АПК, на касационните основания предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____